

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Rayonen sad Lukovit (Bulgarien) den 18 mars 2022 –
Brottmål**

(Mål C-209/22)

(2022/C 213/45)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Rayonen sad Lukovit (Bulgarien)

Part i det nationella målet

Rayonna prokuratura Lovech, teritorialno otdelenie Lukovit

Tolkningsfrågor

- 1) Omfattas *situationer* där tvångsmedel i form av kroppsvisitation och beslag användes vid utredningen av ett brott som består i innehav av narkotika mot en fysisk person som polisen antog innehade narkotika av *tillämpningsområdet* för Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/48/EU ⁽¹⁾ om rätt till tillgång till försvarare i straffrättsliga förfaranden och förfaranden i samband med en europeisk arresteringsorder samt om rätt att få en tredje part underrättad vid frihetsberövande och rätt att kontakta tredje parter och konsulära myndigheter under frihetsberövandet samt direktiv 2012/13/EU ⁽²⁾ om rätten till information vid straffrättsliga förfaranden?
- 2) För det fall att den första frågan besvaras jakande: Vilken status har en sådan person enligt direktiven när det rättsliga begreppet "misstänkt" inte används i nationell rätt och personen inte har delgivits misstanke om brott, och har en sådan person rätt till information om sina rättigheter och tillgång till försvarare?
- 3) Tillåter principen om lagenlighet och förbudet mot godtycke en nationell bestämmelse som den i artikel 219.2 Nakazatelno-protsesualen kodeks (straffprocesslagen), enligt vilken utredningsorganet kan delge en person misstanke om brott i samband med att protokollet för den första utredningsåtgärden som riktas mot personen upprättas, när det rättsliga begreppet "misstänkt" inte används i nationell rätt och rätten till försvar enligt den nationella lagstiftningen inträder först vid tidpunkten då en person formellt delges misstanke om brott, men sådan delgivning är beroende av utredningsorganets skönsmässiga bedömning, och inverkar en sådan nationell ordning menligt på det effektiva utövandet av och innehållet i rätten till tillgång till försvarare enligt artikel 3.3 b i direktiv 2013/48/EU?
- 4) Tillåter principen om unionsrättens ändamålsenliga verkan en nationell praxis, enligt vilken domstolsprövningen av tvångsmedel i samband med insamling av bevis, inbegripet kroppsvisitation och beslag under förundersökningen, inte ska omfatta en prövning av huruvida en tillräckligt klar överträdelse av de grundläggande rättigheter som garanteras misstänkta och tilltalade personer enligt artiklarna 47 och 48 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, direktiv 2013/48/EU och direktiv 2012/13/EU har begåtts?
- 5) Tillåter rättsstatsprincipen nationella bestämmelser och rättspraxis, enligt vilka domstolen inte är behörig att pröva huruvida en person ska delges misstanke om brott, trots att den formella delgivningen ensam är avgörande för att en fysisk person ska ha rätt till försvar när tvångsmedel används mot denne i utredningssyfte?

⁽¹⁾ EUT L 294, 2013, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 142, 2012, s. 1.